

pärast wabbandada, mis ta mahha pilland, et Hindref tedda mitte ei piltaks. Ta ei lausund ennam ühtegi, waid andis nuttose näoga Hindrefule fät ja läks temmaga wanfre jure, misga niiud kahhefesti linnu poole fötiid. Omma nabre förwas istudes panni Katrina niiud alles tähhele, et Hindref üks launis ja tenna noormees olli. Edasigi föites pahvatas Katrina suu lahti. Ta istles: „Kule Hindref, minna mötlesin täanna sinno peale.“

„So? kas minna se ollin? Agga minna ei möista Saksa feelt, egga elle mul linnu kombeid, wästas Hindref, kes kül wälja spiddi rahhuline näitas ollewad, agga süddames olli temmal rõõm selle ülle, et Katrina temma peal möttelnud.

„Sa näisse keik ollewad luulnud, mis minna isse ennejega räfisim? Ma olin kül wägga törge omimas meeles, agga ma tahhan ennaist allandada ja sega rahhul olla, mis Jummal mülle jäggab.“

Nii paljo festas neil jutto, seit wanfre müürin siivisse tee peal lämmatas körwad tinni. Hindref ruttas turrule kauba oiafs. Turrul ei olnud veel palju rahvast, siissi tungis üks hulg kauplejaid nende wanfre ümber, ja Hindref panni immets, kuida Katrina linnu rahvaga mööstis ümberläia. Temmalt ei lässind legi kauba hindu, waid igga-üks hoidis noore maa neio pole, kes öige selgeste Saksa feelt räfis ja omma pahta lättega munne

ja wöid ja mis veel müija olli, tõrgema hinna eest ärra müüs, tui Hindref olli peale pannud. Katrina kauples ta poodis, ja aitas Hindrefusle sissecostmisje jures; nenda et kül nähha olli, mis tullu se toob, tui innimenne kaks teelt tägib. Hindref leidis kauba eest ni paljo rahha sisje tulnud, et ta need munnad, mis ta ärrakinfis, mähetud saanud. Niiud ollid asjad linnas actud, kess hommikut peetud, pölnud muud teggemist, tui foio taggasj föita, et löume warral fullasse saaks. Hindref mötles niiud sedda luggu lärrele, kuida temma täanna nenda aegsaste linnast välja peasnud ja mis head hindu temma wöi ja teiste asjade eest sanud; ei temma issi ep olleks mitte jälged sedda hindu lässida, egga nii alwalt poest kaupa osta, tui temma armas Katrina, sellega ta wägga rahhul olli. Sedda tunnistas temma Katrinale ülles ja ei jätnud ta mitte üitlematta, et ta tedda jubba mündi aega sellaja armastanud ja niiud nöö. wötnud, tedda enneselle lässida. „Qui siuna minnoga ühhes nöös olled, siis tullen ma teie perresse sind lässima.“ Memmad andsid selle peale ühhe teisele fät, ja uende wahhel olli kaup walmis. Hindrefu issa pörnitses esmalt kül wästo, agga tui poeg wannale ärraselletas, mis wiisakas tüdruk Katrina olla, ja kuida Katrina üksi kaupa müünud, ja suurt hindu sanud, siis läks issa süddamest endine wihha nabre tüdrulu wästo ärra, sedda ta suurelissels